

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการออกแบบและบริหารจัดการศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษาสำหรับการออกแบบศูนย์การกีฬาในพื้นที่ว่างจากการใช้งานโรงงานยาสูบ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปออกแบบศูนย์การกีฬาภายในกรุงเทพมหานครเบื้องต้น และสรุปเป็นแนวทางการออกแบบโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณและคุณภาพสามารถออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิเพื่อจัดกลุ่มตามขนาดศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร

4.2 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างและกรณีศึกษา

4.3 ผลการวิเคราะห์สัมพันธระหว่างรัศมีให้บริการกับขนาดศูนย์การกีฬาแต่ละกลุ่มตามขนาดศูนย์การกีฬา

4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของศูนย์การกีฬากับลักษณะประชากร

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดในการออกแบบศูนย์การกีฬากับลักษณะประชากร

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยของศูนย์การกีฬากับลักษณะประชากร

4.5 วิเคราะห์ความเหมาะสมของทางสัญจรภายในศูนย์การกีฬา

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับการเข้าถึงศูนย์การกีฬา

4.5.2 การวิเคราะห์ลักษณะการสัญจรภายในศูนย์การกีฬา

4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการศูนย์การกีฬา

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลทุติยภูมิเพื่อจัดกลุ่มตามขนาดศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลทุติยภูมิของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับศูนย์การกีฬาทั้งหมด 40 ศูนย์ทั่วกรุงเทพมหานคร จากสำนักวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยวสามารถแยกได้ ตามปัจจัยทางลักษณะทางกายภาพและบริหารจัดการ ทั้งหมด 4 ปัจจัยได้แก่ ขนาดพื้นที่ของศูนย์การกีฬา อัตราผู้ให้บริการต่อพื้นที่ ความหนาแน่นประชากรในพื้นที่ และ จำนวนกิจกรรม สามารถแยกโดยใช้สถิติ cluster analysis แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้ศูนย์การกีฬาทั้งหมด 39 ศูนย์มาทำการวิเคราะห์เนื่องจาก ไม่สามารถหาข้อมูลพื้นที่ของศูนย์การกีฬาบางแห่งได้ สามารถแบ่งกลุ่มได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1

กลุ่มศูนย์การกีฬากับปัจจัยทางกายภาพและบริหารจัดการ

กลุ่ม	ชื่อศูนย์การกีฬา	พื้นที่ (ตร.ม.)	อัตราส่วน ผู้ให้บริการต่อพื้นที่ (คนต่อตร.ม.)	ความหนาแน่น * (คนต่อตร.กม.)	จำนวน กิจกรรม
1	ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	118,177	0.07	8,127	26
1	ศูนย์กีฬารามอินทรา	94,566	0.09	4,250	12
1	ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติบางมด	84,800	0.10	1,707	11
2	ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา	77,076	0.03	1,585	8
2	ศูนย์กีฬาอ่อนนุช	24,000	0.08	1,585	9
2	ศูนย์เยาวชนเกียกกาย	49,600	0.10	15,092	10
2	ศูนย์กีฬาบางบอน	48,176	0.03	1,707	9
2	ศูนย์กีฬาวิบูลย์ราษฎร์	40,801	0.08	8,127	7
2	ศูนย์กีฬาพระราม 9	36,800	0.13	7,253	8
3	ศูนย์กีฬาประชานิเวศ	21,132	0.31	8,127	9
3	ศูนย์เยาวชนพระราม 8	19,200	0.09	7,253	8
3	ศูนย์เยาวชนคลองเตย	13,600	0.06	6,755	9
3	ศูนย์เยาวชนลุมพินี	9,792	0.84	7,506	9
3	ศูนย์กีฬาอารีย์สัมพันธ์	9,600	0.03	8,127	4
3	ศูนย์กีฬามิตรไมตรี	9,600	0.06	8,127	7
3	ศูนย์เยาวชนบางขุนเทียน	9,600	0.37	1,707	10
3	ศูนย์เยาวชนวัดม่วง	8,024	0.11	2,953	9

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

กลุ่ม	ชื่อศูนย์การกีฬา	พื้นที่ (ตร.ม.)	อัตราส่วน ผู้ใช้บริการต่อพื้นที่ (คนต่อตร.ม.)	ความหนาแน่น * (คนต่อตร.กม.)	จำนวน กิจ กรรม
3	ศูนย์เยาวชนคลองกุ่ม	6,400	0.09	4,395	9
3	ศูนย์เยาวชนบางนา	4,800	0.27	6,755	9
3	ศูนย์เยาวชนบ่อนไก่	3,200	0.46	7,506	7
3	ศูนย์เยาวชนทุ่งครุ	3,200	0.19	1,707	11
3	ศูนย์เยาวชนลาดกระบัง	2,400	0.43	1,585	9
3	ศูนย์เยาวชนมีนบุรี	2,400	0.15	1,585	9
3	ศูนย์เยาวชนชัยพฤกษ์มาลา	2,400	0.36	7,253	9
3	ศูนย์เยาวชนปทุมวัน	1,600	0.31	7,506	9
3	ศูนย์เยาวชนเวฬุราชิน	1,600	1.87	7,253	10
3	ศูนย์เยาวชนสวนอ้อย	1,200	0.50	15,092	9
3	ศูนย์เยาวชนบางเขน	1,044	0.40	4,250	10
3	ศูนย์เยาวชนโรตารี ธนบุรี	600	1.28	7,253	8
3	ศูนย์เยาวชนวัดจักรวรรดิ	348	1.87	7,253	11
3	ศูนย์เยาวชนอัมพวา	308	3.22	7,253	9
3	ศูนย์เยาวชนวัดธาตุทอง	300	12.13	6,755	11
3	ศูนย์เยาวชนเทศบาลนคร	244	8.91	8,127	9
3	ศูนย์เยาวชนเทเวศร์	212	6.24	15,092	5
3	ศูนย์เยาวชนวัดดอกไม้	192	3.27	6,755	9
3	ศูนย์เยาวชนวัดมหาธาตุ	160	6.39	15,092	8
3	ศูนย์เยาวชนจอมทอง	152	14.62	6,538	11
3	ศูนย์เยาวชนวัดโสมนัส	100	13.00	15,092	9
3	ศูนย์เยาวชนวัดหัวลำโพง	48	2.27	7,506	5

* ความหนาแน่นของประชากร ในพื้นที่ใกล้เคียงบริเวณที่ศูนย์การกีฬาดังอยู่

จากตารางที่ 4.1 พบว่าสามารถแบ่งระดับกลุ่มศูนย์การกีฬาได้ 3 กลุ่มโดย กลุ่มที่ 1 ศูนย์การกีฬา 3 ศูนย์ กลุ่มที่ 2 ศูนย์การกีฬา 6 ศูนย์ และกลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยศูนย์การกีฬาทั้งหมด 30 ศูนย์ โดยแต่ละกลุ่มสามารถแบ่งค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับกลุ่มศูนย์การกีฬาแต่ละกลุ่ม

กลุ่ม ศูนย์ การ กีฬา	พื้นที่ (ตร.ม.)		ผู้ใช้บริการต่อ พื้นที่ (คนต่อตร.ม.)		ความหนาแน่น (คนต่อตร.กม.)		จำนวนกิจกรรม	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
1	99,177.67	17161.76	0.09	0.02	4,695.24	3233.31	16.33	8.38
2	43,844.25	17771.03	0.06	0.04	8,045.42	5405.70	8.50	1.05
3	4,270.90	5750.94	2.76	4.16	7,243.00	3832.64	8.76	1.70

จากตารางที่ 4.2 สามารถแยกกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มศูนย์การกีฬาที่มีขนาดใหญ่ที่สุด รองลงมาเป็น กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ตามลำดับ โดยผู้ใช้บริการต่อพื้นที่ในกลุ่มที่ 3 มีมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ ความหนาแน่นของประชากรนั้นมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันโดย กลุ่มที่ 2 มีความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 1 ตามลำดับ โดยจำนวนกิจกรรมนั้นมีค่าเฉลี่ยในกลุ่มที่ 1 มากที่สุด รองลงมาเป็น กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 2 มีน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงทำการ แบ่งตามขนาดของศูนย์การกีฬาเป็น 3 กลุ่มได้ว่า กลุ่มที่ 1 ศูนย์กีฬาขนาดใหญ่ พื้นที่ประมาณ 100,000 ตารางเมตร ได้แก่ ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติบางมด ศูนย์กีฬารามอินทรา ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) ส่วนศูนย์กลุ่มที่ 2 ศูนย์กีฬาขนาดกลางเขต พื้นที่ประมาณ 40,000 ตารางเมตร ได้แก่ ศูนย์กีฬาบางบอน ศูนย์กีฬาอ่อนนุช ศูนย์กีฬาเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา ศูนย์กีฬาวิบูลย์กิจ ศูนย์กีฬาพระราม 9 ศูนย์เยาวชนสวนเกียกกาย และสุดท้ายกลุ่มที่ 3 ศูนย์กีฬาขนาดเล็ก พื้นที่ประมาณ 4,000 ตารางเมตร มีทั้งหมด 29 ศูนย์ โดยเลือกแบบเฉพาะเฉพาะเจาะจงเลือกจากศูนย์การกีฬาที่มีชื่อเสียง และผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้สะดวก เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ผู้วิจัยจึงทำการเลือกศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) เป็นตัวแทนของศูนย์การกีฬาขนาดใหญ่ ศูนย์กีฬาวิบูลย์กิจ เป็นตัวแทนของศูนย์การกีฬาขนาดกลาง และศูนย์เยาวชนลุมพินีเป็นศูนย์การกีฬาขนาดเล็ก

4.2 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างและกรณีศึกษา

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 402 ฉบับ ในศูนย์การกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) ศูนย์กีฬาอาชีพเบญจทัศ และศูนย์เยาวชน ลุมพินี โดยวิธีการแจกด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (accident sampling) สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ใช้บริการตามรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ เพศ	ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร		ศูนย์กีฬา อาชีพเบญจทัศ		ศูนย์เยาวชน ลุมพินี		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ชาย	97	24.1	81	20.1	113	28.1	291	72.4
หญิง	37	9.2	53	13.2	21	5.2	111	27.6
รวม	134	33.3	134	33.3	134	33.3	402	100

จากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการภายในศูนย์การกีฬาของกรุงเทพมหานครพบว่า มีเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายคิดเป็นร้อยละ 72.4 และเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 27.6 ของทั้งหมด เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละศูนย์การกีฬาพบว่า ในศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) และ ศูนย์เยาวชนลุมพินี มีอัตราส่วนการเข้าใช้บริการศูนย์การกีฬาของเพศชายและเพศหญิงน้อยกว่า ศูนย์กีฬาอาชีพเบญจทัศ ที่มีอัตราส่วนการเข้ามาใช้บริการของเพศชายและเพศหญิงมากที่สุด กล่าวคือศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) มีเพศชายเข้ามาใช้บริการคิดเป็นร้อยละ 24.1 ของผู้บริการทั้งหมดและเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 9.2 ของทั้งหมด ส่วนศูนย์กีฬาอาชีพเบญจทัศ มีเพศชายเข้ามาใช้บริการคิดเป็นร้อยละ 20.1 ของทั้งหมดและมีเพศหญิงเข้ามาใช้บริการคิดเป็นร้อยละ 13.2 ของทั้งหมด และในศูนย์เยาวชนลุมพินี มีเพศชายเข้ามาใช้บริการคิดเป็นร้อยละ 28.1 ของทั้งหมดและเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 5.2 ของทั้งหมด จากการศึกษานี้ในเรื่องดังกล่าวพบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ ประทุมรัมย์ (2543) ที่พบว่าลานกีฬาของกรุงเทพมหานครนั้นมีเพศ หญิงเข้ามาใช้บริการน้อยกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของอายุของผู้ใช้บริการตามรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ อายุ	ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร		ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ		ศูนย์เยาวชนลุมพินี		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วัยเด็กตอนปลายถึง วัยรุ่นตอนต้น 6 ถึง 18 ปี	46	46.7	26	26.3	26	26.5	98	24.4
วัยรุ่นตอนปลายถึง ผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี	41	22.4	53	29.0	89	46.6	183	45.5
วัยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไป	47	38.8	55	45.5	19	15.7	121	30.1
รวม	134	33.3	134	33.3	134	33.3	402	100

จากการศึกษารายละเอียดเรื่องอายุของผู้ใช้บริการศูนย์การกีฬาตามตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ใช้บริการศูนย์การกีฬา ร้อยละ 45.5 เป็นวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 19 ถึง 30 ปี รองลงมาเป็นวัยผู้ใหญ่ อายุ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.1 ส่วนวัยที่เข้ามาใช้ศูนย์การกีฬาน้อยที่สุดคือ วัยเด็กตอนปลายถึงวัยรุ่นตอนต้น อายุ 6 ถึง 18 ปี เมื่อพิจารณาในแต่ละศูนย์การกีฬาพบว่า ในแต่ละศูนย์การกีฬามีช่วงอายุของผู้เข้ามาใช้บริการศูนย์การกีฬาที่แตกต่างกัน โดยศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) มีวัยเด็กตอนปลายถึงวัยรุ่นตอนต้นเข้ามาใช้บริการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.7 ของกลุ่มตัวอย่างผู้บริการศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) ส่วนศูนย์กีฬาวิชรเบญจทัศนั้น พบว่า วัยผู้ใหญ่ มีเข้ามาใช้บริการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.5 ของกลุ่มตัวอย่างผู้บริการศูนย์กีฬาวิชรเบญจทัศ และศูนย์เยาวชนลุมพินี พบว่า วัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น เข้ามาใช้บริการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.6 ของกลุ่มตัวอย่างผู้บริการศูนย์เยาวชนลุมพินี

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของรายได้ต่อเดือนของผู้ใช้บริการตามรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ	ศูนย์เยาวชน กรุงเทพ		ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ		ศูนย์เยาวชน ลุมพินี		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน								
น้อยกว่า 10,000 บาท	97	41.6	62	26.6	74	31.8	233	58.0
มากกว่า 10,000 บาท	37	21.9	72	42.6	60	35.5	169	42.0
รวม	134	33.3	134	33.3	134	33.3	402	100.0

เนื่องจากรายได้ของผู้ใช้บริการเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่แสดงถึงพื้นฐานทางสังคมที่ส่งผลต่อการเข้าใช้บริการพื้นที่ต่าง ๆ ของศูนย์การกีฬา ดังนั้นการศึกษารายได้ของผู้ใช้บริการเป็นเพียงตัวแทน ที่สะท้อนพื้นฐานทางสังคมมิใช่ รายได้เป็นตัวกำหนดการเข้าใช้พื้นที่ของศูนย์การกีฬา ผลการศึกษพบว่า ผู้ใช้บริการรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.0 ของทั้งหมด เข้ามาใช้บริการศูนย์การกีฬามากกว่า ผู้ใช้บริการรายได้ต่อเดือน มากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.0 ของทั้งหมด โดยศูนย์การกีฬาทั้ง 3 มีผู้เข้ามาใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน โดยศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) มีผู้ให้บริการ รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.6 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) เข้ามาใช้บริการมากกว่า ผู้ใช้บริการที่มีรายได้เดือนมากกว่า 10,000 บาท ที่คิดเป็นร้อยละ 21.9 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) ส่วนในศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ มีผู้ให้บริการที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.6 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ เข้ามาใช้บริการมากกว่า ผู้ใช้บริการที่มีรายได้เดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ที่คิดเป็นร้อยละ 26.6 ของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ ส่วนในศูนย์เยาวชนลุมพินี พบว่าทั้ง 2 ศูนย์การกีฬามีผู้ให้บริการที่มีรายได้เดือนมากกว่า 10,000 บาท มากกว่าผู้ให้บริการที่มีรายได้เดือนน้อยกว่า 10,000 บาท อยู่เล็กน้อย โดยคิดเป็นร้อยละ 35.5 และ 31.8 ตามลำดับ หรืออาจสรุปได้ว่าผู้ให้บริการศูนย์การกีฬาของกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่ำหรือ เป็นบุคคลที่ยังไม่สามารถหารายได้ได้เอง และส่วนใหญ่เป็น นักเรียน นักศึกษา

4.3 ผลการวิเคราะห์สัมพันธระหว่างรัศมีให้บริการกับขนาดศูนย์การกีฬาแต่ละกลุ่มตามขนาดศูนย์การกีฬา

การวิเคราะห์การเข้าถึงศูนย์การกีฬาของศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องระยะทางในการเข้าถึง ระยะเวลาในการเข้าถึง และบุคคลที่มาด้วย โดยใช้แบบสอบถามในศูนย์กีฬากลุ่มตัวอย่าง 3 ขนาดคือ ศูนย์กีฬาขนาดใหญ่ ขนาด 100,000 ตารางเมตร คือศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) ศูนย์การกีฬาขนาดกลางขนาด 40,000 ตารางเมตร ได้แก่ ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ และศูนย์การกีฬาขนาดเล็กขนาด 4,000 ตารางเมตร ได้แก่ ศูนย์เยาวชนลุมพินี ศูนย์ละ 134 ฉบับ และเก็บข้อมูลที่อยู่ของสมาชิกศูนย์การกีฬา จากศูนย์การกีฬาทั้ง 3 ขนาดสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของสถานที่ก่อนที่ผู้ใช้บริการมายังศูนย์การกีฬา

สถานที่ก่อนมายังศูนย์การกีฬา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
บ้าน	281	71.1
ที่ทำงานและสถานศึกษา	99	24.6
อื่นๆ	17	4.2
รวม	402	100.0

จากการเก็บข้อมูลพบว่า สถานที่ก่อนที่ผู้ใช้บริการมายังศูนย์การกีฬามากที่สุดคือบ้าน คิดเป็นร้อยละ 71.1 รองลงมาเป็นที่ทำงานและสถานศึกษา และสถานที่อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 24.6 และ 4.2 ตามลำดับ และโดยสามารถวิเคราะห์หารัศมีให้บริการของศูนย์การกีฬาและเวลาในการเข้าถึงได้ดังนี้

จากการเก็บข้อมูล (ตารางที่ 4.7) พบว่า ศูนย์เยาวชนลุมพินี และศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ มีรัศมีให้บริการเท่ากัน และมากกว่า ศูนย์เยาวชนกรุงเทพ (ไทย - ญี่ปุ่น) มีเวลาในการเข้าถึงศูนย์การกีฬาโดยเฉลี่ยพบว่า ศูนย์เยาวชนลุมพินี ระยะเวลาในการเข้าถึงเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 20.3 นาที รองลงมาคือ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) และศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ โดยมีระยะเวลาในการเข้าถึงเท่ากับ 17.3 นาที และ 16.9 นาที ตามลำดับ มีระยะทางเท่ากับ 4.7 กิโลเมตร และ 4.2 กิโลเมตร ตามลำดับ ซึ่งขัดแย้งกับแนวคิดของ Veal (1994) ที่กล่าวไว้ว่า ศูนย์การกีฬาที่มีขนาดใหญ่จะมี รัศมีให้บริการมากกว่าศูนย์การกีฬาที่มีขนาดเล็ก และไม่ตรงกับสมมติฐานย่อยที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบโดยใช้ที่อยู่ของสมาชิกเพื่อวิเคราะห์หารัศมี

ให้บริการของศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานครอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากการศึกษาในตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ใช้บริการมาจกบ้านคิดเป็นร้อยละ 70 ของทั้งหมด โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลหารัศมีให้บริการได้ดังนี้

ตารางที่ 4.7

รัศมีให้บริการและเวลาในการเข้าถึงของศูนย์การกีฬากลุ่มตัวอย่าง

ศูนย์การกีฬา	รัศมีให้บริการ(กิโลเมตร)			เวลาในการเข้าถึง(นาที)		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	4.2	5.7	134	17.3	21.0
ศูนย์กีฬาวิชเชเบญจทัศ	134	4.7	4.0	134	16.9	10.5
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	4.7	4.6	134	20.3	17.6
รวม	402	4.5	4.8	402	18.2	17.0

ตารางที่ 4.8

ค่าเฉลี่ยระยะทางจากบ้านมายังศูนย์การกีฬา

ศูนย์การกีฬา	รัศมีให้บริการ(กิโลเมตร)		
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น)	451	6.4	3.7
ศูนย์กีฬาวิชเชเบญจทัศ	402	6.5	2.6
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	400	6.7	3.2
รวม	1,253	6.5	3.0

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 4.8 พบว่ารัศมีให้บริการจากบ้านมายังศูนย์การกีฬาไม่สัมพันธ์กับขนาดของศูนย์การกีฬา เนื่องจากทั้งในศูนย์การกีฬากลุ่มตัวอย่าง ขนาดเล็ก มีรัศมีให้บริการมากกว่า ศูนย์การกีฬาขนาดใหญ่ และขนาดกลาง โดยที่ศูนย์การกีฬาขนาดใหญ่มีรัศมีให้บริการน้อยที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาในตารางที่ 4.7 ดังนั้นจึงสามารถยืนยันได้ว่ารัศมีให้บริการของศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานครไม่ว่าจะเป็น ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง หรือขนาดเล็กนั้นรัศมีให้บริการที่เท่ากัน คือเท่ากับประมาณ 4.5 ถึง 6.5 กิโลเมตร

4.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของศูนย์การกีฬากับ ลักษณะประชากร

องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมของศูนย์การกีฬาได้ เป็น 2 ส่วน ได้แก่ แนวคิดในการออกแบบศูนย์การกีฬา และพื้นที่ใช้สอยศูนย์การกีฬา โดยมีผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมกับลักษณะประชากรดังนี้

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดในการออกแบบศูนย์การกีฬากับลักษณะประชากร

จากการศึกษาพบว่า แนวคิดในการออกแบบศูนย์การกีฬาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ ภาพลักษณ์ภายนอกศูนย์การกีฬา และบรรยากาศภายในศูนย์การกีฬา วิเคราะห์ผลโดยใช้ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) เช่น ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร (correlation) และ Chi-square โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ภายนอกกับลักษณะประชากร จากการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Chi-square จากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บริการศูนย์การกีฬาของกรุงเทพมหานคร 402 คน มีผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาพลักษณ์ภายนอก กับลักษณะประชากร ได้แก่ เพศของผู้ใช้บริการ อายุของผู้ใช้บริการ และรายได้ของผู้ใช้บริการ ดังนี้

ตารางที่ 4.9

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับความต้องการภาพลักษณ์ภายนอก

เพศ	ชาย (N = 291)		หญิง (N = 111)		รวม (N= 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ภาพลักษณ์ภายนอก							
ทันสมัย	122	41.9	28	25.2	150	37.3	15.480**
มีเอกลักษณ์พื้นถิ่น	25	8.6	14	12.6	39	9.7	
กลมกลืนธรรมชาติ	100	34.4	58	52.3	158	39.3	
กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	44	15.1	11	9.9	55	13.7	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศของผู้ใช้บริการกับภาพลักษณ์ภายนอกของศูนย์การกีฬาคพบว่า ภาพลักษณ์ที่ดูกลมกลืนกับธรรมชาติ มีความต้องการมากที่สุด รองลงมาคือ ทันสมัย กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมและมีเอกลักษณ์พื้นถิ่น ตามลำดับโดยเพศ มีความสัมพันธ์กับความต้องการภาพลักษณ์ภายนอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ เพศหญิงมีความต้องการภาพลักษณ์ภายนอกที่ดูเป็นธรรมชาติ ส่วนเพศชายต้องการภาพลักษณ์ภายนอกที่ดูทันสมัย

ตารางที่ 4.10

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับความต้องการภาพลักษณ์ภายนอก

เพศ	วัยเด็กตอนปลายถึงวันรุ่นตอนต้น 6 ถึง 18 ปี (N = 98)		วัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี (N = 183)		วัยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไป (N = 121)		รวม (N = 402)		Chi-Square
	จำนวนคนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวนคนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวนคนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ภาพลักษณ์ภายนอก									
ทันสมัย	46	46.9	69	37.7	35	28.9	150	37.3	10.4
มีเอกลักษณ์พื้นถิ่น	7	7.1	18	9.8	14	11.6	39	9.7	
กลมกลืนธรรมชาติ	36	36.7	66	36.1	56	46.3	158	39.3	
กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	9	9.2	30	16.4	16	13.3	55	13.7	

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับความต้องการภาพลักษณ์ภายนอกของศูนย์การกีฬาคพบว่า ความต้องการภาพลักษณ์ภายนอกไม่มีความสัมพันธ์กับอายุของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ อายุของผู้ใช้บริการไม่ได้มีผลต่อภาพลักษณ์ภายนอกของศูนย์การกีฬา

ตารางที่ 4.11

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ใช้บริการกับความต้องการภาพลักษณ์ภายนอก

รายได้	น้อยกว่า 10,000 บาท (N = 233)		มากกว่า 10,000 บาท (N = 169)		รวม (N= 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ภาพลักษณ์ภายนอก							
ทันสมัย	96	41.2	54	32.0	150	37.3	6.15
มีเอกลักษณ์พื้นถิ่น	21	9.0	18	10.7	39	9.7	
กลมกลืนธรรมชาติ	81	34.8	77	45.6	158	39.3	
กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม	35	15.0	20	11.8	55	13.7	

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ของผู้ใช้บริการกับความต้องการภาพลักษณ์ภายนอกของศูนย์การกีฬาพบว่า ความต้องการภาพลักษณ์ภายนอกไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ รายได้ของผู้ใช้บริการไม่ได้มีผลต่อการออกแบบภาพลักษณ์ภายนอกของศูนย์การกีฬา

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการบรรยากาศภายในศูนย์การกีฬากับลักษณะประชากร ลักษณะประชากรกับบรรยากาศภายในศูนย์การกีฬาจากการแจกแบบสอบถามผู้บริการศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 ชุด โดยใช้สถิติ correlation ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพื่อให้ได้ความชัดเจนตามวัตถุประสงค์การวิจัยผู้วิจัยได้นำตัวแปรในระดับ nominal และ ordinal มาร่วมวิเคราะห์ด้วย ดังนี้

เพศ ระดับ nominal ให้มีค่า 1 เท่ากับเพศชาย และ 2 เท่ากับเพศหญิง

อายุ ระดับ interval ให้มีค่า 1 เท่ากับช่วงอายุ 6 ถึง 18 ปี วัยเด็กตอนปลายถึงวัยรุ่นตอนต้น 2 เท่ากับช่วงอายุ 19 ถึง 30 ปี วัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 3 เท่ากับช่วงอายุ 30 ปีขึ้นไป วัยผู้ใหญ่

รายได้ ระดับ Interval ให้มีค่า 1 เท่ากับรายได้ไม่น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน 2 เท่ากับรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.12

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรลักษณะประชากรและบรรยากาศภายใน

ตัวแปร	เพศ	อายุ	รายได้	กว้างใหญ่	เปิดโล่ง	สว่าง	ผู้คนเข้ามาใช้บริการ	ธรรมชาติ
เพศ	-	0.10**	0.20*	-0.08	-0.60	0.09*	0.00	0.04
อายุ	-	-	0.52	0.02	0.10*	0.09	-0.02	0.01
รายได้	-	-	-	0.12*	0.18**	0.12*	-0.12*	-0.01
กว้างใหญ่	-	-	-	-	0.55**	0.00	-0.01	0.46**
เปิดโล่ง	-	-	-	-	-	0.08	0.00	0.39**
สว่าง	-	-	-	-	-	-	0.08	0.39**
ผู้คนเข้ามาใช้บริการ	-	-	-	-	-	-	-	0.14**
ธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าเฉลี่ย	1.27	1.81	1.42	8.06	8.12	8.31	5.71	8.45
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.04	0.07	0.04	1.92	2.02	1.81	2.55	1.93

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.12 สามารถสรุปได้ว่า เพศของผู้ใช้บริการนั้นมีความสัมพันธ์กับความต้องการบรรยากาศที่ดูสว่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทิศทางเชิงบวก และมีขนาดความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย กล่าวได้ว่า เพศหญิงนั้นมีความต้องการบรรยากาศที่มีแสงสว่างมากกว่าเพศชาย เนื่องจากความต้องการความปลอดภัยและสอดคล้องกับแนวคิดของ วีล (Veal, 1998) ที่กล่าวไว้ว่า เพศหญิงนั้นต้องการความปลอดภัยต่อร่างกายและทรัพย์สิน ภายในศูนย์การกีฬา

อายุของผู้ใช้บริการมีความสัมพันธ์กับความต้องการบรรยากาศที่ดูเปิดโล่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทิศทางเชิงบวก และมีขนาดความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย กล่าวคือ ผู้ใช้บริการอายุมากจะมีความต้องการบรรยากาศที่ดูเปิดโล่งมากกว่า ผู้ใช้บริการอายุน้อย

รายได้ของผู้ใช้บริการมีความสัมพันธ์กับความต้องการบรรยากาศที่ดูกว้างใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทิศทางเชิงบวก และมีขนาดความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย กล่าวคือผู้มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ต้องการบรรยากาศที่ดูกว้างใหญ่มากกว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท

บรรยากาศที่เปิดโล่ง มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีทิศทางเชิงบวก และมีขนาดความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย กล่าวคือ ผู้ใช้บริการที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ต้องการบรรยากาศที่เปิดโล่งมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท

บรรยากาศที่ดูสว่าง มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทิศทางเชิงบวก และมีขนาดความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย กล่าวคือ ผู้มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท ต้องการบรรยากาศที่ดูสว่างมากกว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท

บรรยากาศที่มีผู้คนเข้ามาใช้บริการ มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีทิศทางเชิงลบ และมีขนาดความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย กล่าวคือ ผู้ใช้บริการที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท นั้นมีความต้องการบรรยากาศที่มีผู้คนเข้ามาใช้บริการมากกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ใช้สอยกับลักษณะประชากร

จากการศึกษาพบว่า พื้นที่ใช้สอยของศูนย์การกีฬา สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา และพื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริม แล้วนำมาวิเคราะห์ผล โดยใช้ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) เช่น ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ Chi-square โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬากับลักษณะประชากร จากการแจกแบบสอบถามผู้ใช้บริการศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 ชุด โดยใช้สถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬาพบว่า สระว่ายน้ำ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก สนามกีฬาในร่มที่เล่นคนเดียว และสนามกีฬาที่ใช้พื้นที่ไม่แน่นอน มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.13

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับความต้องการ
พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา

เพศ	ชาย (N = 291)		หญิง (N = 111)		รวม (N= 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	
พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา							
สระว่ายน้ำ	96	33.0	60	54.1	156	38.8	15.1 **
กลางแจ้งขนาดใหญ่	125	43.0	21	18.9	146	36.3	20.1 **
กลางแจ้งขนาดเล็ก	135	46.4	74	66.7	209	52.0	13.2 **
ในร่มที่เล่นเป็นทีม	153	52.6	62	55.9	215	53.5	0.3
ในร่มที่เล่นเดี่ยว	42	14.4	66	59.4	108	26.9	82.9 **
ในร่มที่ต้องใช้ อุปกรณ์	139	47.8	60	54.1	199	49.5	1.2
ในร่มสำหรับศิลปะ ป้องกันตัว	67	23.0	36	32.4	103	25.6	3.7
ในพื้นที่ไม่แน่นอน	131	45.0	82	73.9	213	53.0	26.8 **

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

เมื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ของการเลือกตอบระหว่างเพศชายและหญิง พบว่าเพศชายต้องการสนามกีฬาในร่มที่ทีม มากที่สุด รองลง คือ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก สนามกีฬาที่ใช้พื้นที่ไม่แน่นอน ตามลำดับ โดยมีความต้องการพื้นที่ สนามกีฬาในร่มที่เล่นเดี่ยว น้อยที่สุด ส่วนเพศหญิงนั้นต้องการสนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก มากที่สุด รองลงมาคือ สนามกีฬาในร่มที่เล่นคนเดียว สนามกีฬาในร่มที่เล่นเป็นทีม ตามลำดับ โดยต้องการสนามกีฬา กลางแจ้งขนาดใหญ่ น้อยที่สุด กล่าวคือ เพศชายมีความสัมพันธ์กับ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ ส่วนเพศหญิงนั้นมีความสัมพันธ์กับ สระว่ายน้ำ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก สนามกีฬาในร่มที่เล่นคนเดียว และ สนามกีฬาที่ใช้พื้นที่ไม่แน่นอน

ตารางที่ 4.14

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับความต้องการ
พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา

เพศ	วัยเด็กตอน ปลายถึงวัยรุ่น ตอนต้น 6 ถึง 18 ปี (N = 98)		วัยรุ่นตอนปลาย ถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี (N = 183)		วัยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไป (N = 121)		รวม (N = 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ภาพลักษณ์ภายนอก									
สระว่ายน้ำ	22	22.4	85	46.4	49	40.5	156	38.8	15.7 **
กลางแจ้งขนาดใหญ่	48	49.0	62	33.9	36	29.8	146	36.3	9.5 **
กลางแจ้งขนาดเล็ก	43	43.9	95	51.9	71	58.7	209	52.0	4.7
ในร่มที่เล่นเป็นทีม	41	41.8	116	63.4	58	47.9	215	53.5	14.1 **
ในร่มที่เล่นเดี่ยว	14	14.3	43	23.5	51	42.1	108	26.9	23.3 **
ในร่มที่ต้องใช้อุปกรณ์	39	39.8	87	47.5	73	60.3	199	49.5	9.7 **
ในร่มสำหรับศิลปะ ป้องกันตัว	31	31.6	47	25.7	25	20.7	103	25.6	3.4
ในพื้นที่ไม่แน่นอน	50	51.0	101	55.2	62	51.2	213	53.0	0.7

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬาพบว่า สระว่ายน้ำ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ สนามกีฬาในร่มที่เล่นเป็นทีม สนามกีฬาในร่มที่เล่นคนเดียว และสนามกีฬาที่ต้องใช้อุปกรณ์ มีความสัมพันธ์กับอายุของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ของการเลือกตอบระหว่างอายุของผู้ใช้บริการพบว่า วัยเด็กถึงวัยรุ่นตอนต้น (6 ถึง 18 ปี) ต้องการสนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่มากที่สุด รองลงมาคือสนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก และสนามกีฬาในร่มที่เล่นเป็นทีม ตามลำดับ โดยต้องการสนามกีฬาในร่มที่เล่นเดี่ยวน้อยที่สุด ส่วนวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น (19 ถึง 30 ปี) มีความต้องการ

สนามกีฬาในร่มที่เล่นเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ สนามกีฬาที่ใช้พื้นที่ไม่แน่นอน และสนามกีฬา กลางแจ้งขนาดเล็ก ตามลำดับ โดยมีความต้องการสนามกีฬาในร่มที่เล่นเดี่ยวน้อยที่สุด และส่วน วยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไปมีความต้องการสนามกีฬาในร่มที่ต้องใช้อุปกรณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นเป็น สนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็กและสนามกีฬาในร่มที่เล่นเป็นทีม ตามลำดับ โดยต้องการพื้นที่ สนามกีฬาในร่มสำหรับศิลปะป้องกันตัว น้อยที่สุด กล่าวคือ วัยเด็กถึงวัยรุ่นตอนต้น (6 ถึง 18 ปี) มีความสัมพันธ์กับสนามกีฬากลางแจ้งขนาดใหญ่ ส่วนวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น (19 ถึง 30 ปี) มีความสัมพันธ์กับสนามกีฬาในร่ม กีฬาประเภททีม และสระว่ายน้ำ และ ส่วนวัยผู้ใหญ่ อายุ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับสนามกีฬาในร่ม กีฬาที่ใช้อุปกรณ์ และสนามกีฬาประเภท เดี่ยว

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับ ความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬาพบว่า สนามกีฬาในร่มกีฬาประเภทเดียว มีความสัมพันธ์กับ อายุของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสระว่ายน้ำ สนามกีฬากลางแจ้ง ขนาดใหญ่ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก และสนามกีฬาในร่มที่ต้องใช้อุปกรณ์ มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ของการเลือกตอบระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการ น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน และมากกว่า 10,000 บาทต่อเดือน พบว่า รายได้ของผู้ใช้บริการน้อยกว่า 10,000 บาทมีความต้องการสนามกีฬาในร่มกีฬาประเภททีม มากที่สุด รองลงมาคือสนามกีฬาที่ใช้ พื้นที่ไม่แน่นอน และสนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก ตามลำดับ โดยต้องการสนามกีฬาในร่ม กีฬาที่ เล่นคนเดียวมีความต้องการน้อยที่สุด ส่วนผู้บริการที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท พบว่า มีความ ต้องการสนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็กมากที่สุด รองลงมาคือ สนามกีฬาในร่มกีฬาที่เล่นเป็นทีม และ สนามกีฬาในร่มที่ต้องใช้อุปกรณ์ตามลำดับ โดยมีสนามกีฬาในร่ม กีฬาศิลปะป้องกันตัว มีความ ต้องการน้อยที่สุด กล่าวคือ ผู้ใช้บริการที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทมีความสัมพันธ์กับสนามกีฬา กลางแจ้งขนาดใหญ่ และผู้บริการที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทมีความสัมพันธ์กับ สระว่ายน้ำ สนามกีฬากลางแจ้งขนาดเล็ก สนามกีฬาในร่มกีฬาประเภทเดียว และสนามกีฬาในร่มที่ต้องใช้ อุปกรณ์

ตารางที่ 4.15

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการกับความต้องการ
พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา

รายได้	น้อยกว่า 10,000 บาท (N = 233)		มากกว่า 10,000 บาท (N = 111)		รวม (N= 402)		Chi-Square
	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	
ภาพลักษณ์ภายนอก							
สระว่ายน้ำ	77	33.0	79	46.7	156	38.8	7.7 *
กลางแจ้งขนาดใหญ่	98	42.1	48	28.4	146	36.3	7.9 *
กลางแจ้งขนาดเล็ก	110	47.2	99	58.6	209	52.0	5.1 *
ในร่มที่เล่นเป็นทีม	120	51.5	95	56.2	215	53.5	0.9
ในร่มที่เล่นเดี่ยว	45	19.3	63	37.3	108	26.9	16.1 **
ในร่มที่ต้องใช้อุปกรณ์	104	44.6	95	56.2	199	49.5	5.3 *
ในร่มสำหรับศิลปะป้องกันตัว	67	28.8	36	21.3	103	25.6	2.9
ในพื้นที่ไม่แน่นอน	119	51.1	94	55.6	213	53.0	0.8

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริม กับลักษณะประชากร จากการแจกแบบสอบถามผู้ให้บริการศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 ชุด โดยใช้สถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริมพบว่า พื้นที่สำหรับกิจกรรมงานอดิเรกและกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.16

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับความต้องการ
พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา

เพศ	ชาย (N = 291)		หญิง (N = 111)		รวม (N = 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	
พื้นที่สำหรับกิจกรรม เสริม							
งานอดิเรก	84	28.9	59	53.2	143	35.6	20.7 **
ทางสังคม	131	45.0	69	62.2	200	49.8	9.4 **
บันเทิงคลายเครียด	255	87.4	90	81.1	345	85.8	2.8
ค้นคว้า เรียนรู้	183	62.9	78	70.3	261	64.9	1.9

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

เมื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ของการเลือกตอบระหว่างเพศชายและหญิง พบว่าเพศชายและหญิงมีความต้องการที่เหมือนกัน คือมีความต้องการ กิจกรรมบันเทิงคลายเครียด มากที่สุด รองลงมาคือ การค้นคว้าเรียนรู้ กิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมงานอดิเรก ตามลำดับ กล่าวคือ โดยเพศหญิงมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมงานอดิเรกและกิจกรรมทางสังคม

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริมพบว่า พื้นที่สำหรับกิจกรรมงานอดิเรก มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ของการเลือกตอบระหว่างทุกช่วงอายุของผู้ใช้บริการ พบว่า ทุกอายุของผู้ใช้บริการมีความต้องการที่เหมือนกัน คือมีความต้องการ กิจกรรมบันเทิงคลายเครียด มากที่สุด รองลงมาคือ การค้นคว้าเรียนรู้ กิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมงานอดิเรก ตามลำดับ กล่าวคือ โดย ผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไปมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมงานอดิเรก

ตารางที่ 4.17

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับความต้องการ
พื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริม

เพศ	วัยเด็กตอน ปลายถึงวันรุ่น ตอนต้น 6 ถึง 18 ปี (N = 98)		วัยรุ่นตอนปลาย ถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี (N = 183)		วัยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไป (N = 121)		รวม (N = 402)		Chi- Square
พื้นที่สำหรับกิจกรรม เสริม	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่ เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่	ร้อยละ	
งานอดิเรก	26	26.5	54	29.5	63	52.1	143	35.6	20.8 *
ทางสังคม	46	46.9	87	47.5	67	55.4	200	49.8	2.2
บันเทิงคลายเครียด	89	91.8	168	91.8	88	72.7	345	85.8	24.2
ค้นคว้า เรียนรู้	63	64.3	125	68.3	73	60.3	261	64.9	21

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.18

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการกับความต้องการ
พื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬา

รายได้	น้อยกว่า 10,000 บาท (N = 233)		มากกว่า 10,000 บาท (N = 111)		รวม (N = 402)		Chi- Square
พื้นที่สำหรับกิจกรรม เสริม	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	
งานอดิเรก	66	28.3	77	45.6	143	35.6	12.6 **
ทางสังคม	103	44.2	97	57.8	200	49.8	6.8 *
บันเทิงคลายเครียด	208	89.3	137	81.1	345	85.8	5.4
ค้นคว้า เรียนรู้	155	66.5	106	62.7	261	64.9	0.6

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการกับความต้องการพื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริมพบว่า พื้นที่สำหรับกิจกรรมงานอดิเรก มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และกิจกรรมงานอดิเรกมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อวิเคราะห์ค่าความถี่ของการเลือกตอบระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการพบว่า ทุกรายได้ของผู้ใช้บริการมีความต้องการที่เหมือนกัน คือมีความต้องการ กิจกรรมบันเทิงคลายเครียดมากที่สุด รองลงมาคือ การค้นคว้าเรียนรู้ กิจกรรมทางสังคม และกิจกรรมงานอดิเรก ตามลำดับ กล่าวคือ พื้นที่โดย ผู้ใช้บริการที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไปไม่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมงานอดิเรกและกิจกรรมทางสังคม

4.5 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของทางสัญจรภายในศูนย์การกีฬา

การวิเคราะห์ความเหมาะสมของทางสัญจรภายในศูนย์การกีฬาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วนได้แก่ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้บริการกับการเข้าถึงศูนย์การกีฬา ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) เช่น ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ Chi-square และการวิเคราะห์ลักษณะการสัญจรภายในศูนย์การกีฬาโดยการสัมภาษณ์และสังเกตมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้บริการกับการเข้าถึงศูนย์การกีฬา

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่สำหรับกิจกรรมเสริม กับลักษณะประชากร จากการแจกแบบสอบถามผู้ใช้บริการศูนย์การกีฬาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 ชุด โดยใช้สถิติ Chi-square ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ดังนี้

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ศูนย์การกีฬามีผู้ใช้บริการเข้าถึงด้วยวิธีการเดินมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของทั้งหมดรองลงมาคือ เข้าถึงโดยการใช้รถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 21.4 ของทั้งหมด และศูนย์การกีฬาวิธีการเข้าถึงที่นิยมน้อยที่สุดคือ เข้าถึงโดยการใช้อัตรารับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 5 ของทั้งหมด สำหรับศูนย์เยาวชนกรุงเทพ (ไทย-ญี่ปุ่น) ผู้ใช้บริการเข้าถึงศูนย์การกีฬาโดยการเดินมากที่สุด รองลงมาเป็นมอเตอร์ไซด์ คิดเป็นร้อยละ 47.8 และ 21.6 ตามลำดับ ส่วนศูนย์กีฬาอาชีพพบพบว่า ผู้ใช้บริการมาศูนย์การกีฬาโดยใช้ รถยนต์มีมากที่สุด รองลงมาคือวิธีการเดิน โดยคิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 25.4 ตามลำดับ ส่วนในศูนย์เยาวชนลุมพินีพบว่า เข้าถึงโดยการ

ใช้รถประจำทางมากที่สุด รองลงมาเข้าถึงด้วยวิธีการเดิน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และ 28.4 ตามลำดับ ดังนั้นพบว่า ศูนย์การกีฬาในแต่ละที่พื้นที่นั้นจะมีวิธีการเข้าถึงศูนย์การกีฬา ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพและลักษณะของผู้ใช้บริการในพื้นที่นั้น ๆ โดยจะสามารถหาความสัมพันธ์ของลักษณะผู้บริกรกับวิธีการเข้าถึงได้ดังนี้

ตารางที่ 4.19

จำนวนและร้อยละของวิธีการเข้าถึงตามขนาดของแต่ละกลุ่มศูนย์การกีฬา

ชื่อ วิธีการ	ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น)		ศูนย์กีฬาอาชีพเบญจทัศ		ศูนย์เยาวชนลุมพินี		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เดิน	64	47.8	34	25.4	38	28.4	136	33.8
รถยนต์	23	17.2	51	38.1	12	9.0	86	21.4
รถมอเตอร์ไซด์	29	21.6	25	18.7	17	12.7	71	17.7
รถประจำทาง	13	9.7	15	11.2	39	29.1	67	16.7
รถรับจ้าง	4	3.0	2	1.5	14	10.4	20	5.0
อื่นๆ	1	0.7	7	5.2	14	10.4	22	5.5
รวม	134	100.0	134	100	134	100	402	100.0

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศของผู้ใช้บริการกับ วิธีการเข้าถึง พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับวิธีการเข้าถึงศูนย์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ วิธีการเข้าถึงที่ผู้ให้บริการใช้มากที่สุดคือ เดิน รองลงมาคือ รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถประจำทาง รถรับจ้าง และวิธีอื่น ๆ ตามลำดับ โดยอันดับที่ 2 ของ เพศชาย และหญิงมีความแตกต่างกัน โดยเพศชายเข้ามาใช้ศูนย์การกีฬาโดยใช้ รถมอเตอร์ไซด์ ส่วนเพศหญิงนั้นเข้าถึงศูนย์การกีฬาโดยการใชัรถยนต์

ตารางที่ 4.20

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับวิธีการเข้าถึง

เพศ	ชาย (N = 291)		หญิง (N = 111)		รวม (N = 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	
วิธีการเข้าถึง							
เดิน	94	32.3	42	37.8	136	33.8	38.6**
รถยนต์	45	15.5	41	36.9	86	21.4	
รถมอเตอร์ไซด์	65	22.3	6	5.4	71	17.7	
รถประจำทาง	49	16.8	18	16.2	67	16.7	
รถรับจ้าง	17	5.8	3	2.7	20	5.0	
อื่นๆ	21	7.2	1	0.9	22	5.5	
รวม	291	100	111	100	402	100	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตารางที่ 4.21

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการกับวิธีการเข้าถึง

เพศ	น้อยกว่า 10,000 บาท (N = 291)		มากกว่า 10,000 บาท (N = 111)		รวม (N = 402)		Chi- Square
	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	จำนวน คนที่เลือก	ร้อยละ	
วิธีการเข้าถึง							
เดิน	99	42.5	37	21.9	136	33.8	40.2**
รถยนต์	27	11.6	59	34.9	86	21.4	
รถมอเตอร์ไซด์	47	20.2	24	14.2	71	17.7	
รถประจำทาง	36	15.5	31	18.3	67	16.7	
รถรับจ้าง	14	6.8	6	3.6	20	5.0	
อื่นๆ	10	4.2	12	7.1	22	5.5	
รวม	233	100.0	169	100.0	402	100.0	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ใช้บริการกับ วิธีการเข้าถึง พบว่ารายได้ของผู้ใช้บริการมีความสัมพันธ์กับวิธีการเข้าถึงศูนย์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ วิธีการเข้าถึงที่ผู้ให้บริการใช้มากที่สุดคือ เดิน รองลงมาคือ รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถประจำทาง รถรับจ้าง และวิธีอื่น ๆ ตามลำดับ โดยพบว่าผู้ให้บริการที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท นิยมมาศูนย์การกีฬาด้วยวิธีการเดิน รองลงมาคือ มอเตอร์ไซด์ ส่วนผู้ที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทนั้น นิยมมาศูนย์การกีฬาด้วยรถยนต์ รองลงมาคือ วิธีการเดิน

ตารางที่ 4.22

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ใช้บริการกับวิธีการเข้าถึง

วิธีการเข้าถึง	วัยเด็กตอนปลาย ถึงวันรุ่นตอนต้น 6 ถึง 18 ปี (N = 98)		วัยรุ่นตอนปลาย ถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี (N = 183)		วัยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไป (N = 121)		รวม (N = 402)		Chi-Square
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เดิน	60	61.2	54	29.5	22	18.2	136	33.8	89.4**
รถยนต์	8	8.2	31	16.9	47	38.8	86	21.4	
รถมอเตอร์ไซด์	4	4.1	45	24.6	22	18.2	71	17.7	
รถประจำทาง	9	9.2	37	20.2	21	17.4	67	16.7	
รถรับจ้าง	11	11.2	7	3.8	2	1.7	20	5.0	
อื่นๆ	6	6.2	9	4.9	7	5.8	22	5.5	
รวม	98	100.0	183	100.0	121	100.0	402	100.0	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุของผู้ใช้บริการกับ วิธีการเข้าถึง พบว่าอายุของผู้ใช้บริการมีความสัมพันธ์กับวิธีการเข้าถึงศูนย์การกีฬา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ วิธีการเข้าถึงที่ผู้ให้บริการใช้มากที่สุดคือ เดิน รองลงมาคือ รถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ รถประจำทาง รถรับจ้าง และวิธีอื่น ๆ ตามลำดับ โดยพบว่าผู้ให้บริการทุกวัยนิยมมาศูนย์การกีฬาด้วยวิธีการเดิน และอันดับ 2 ของทุกช่วงวัยมีวิธีการเข้าถึงที่ความแตกต่างกัน โดย

วัยรุ่นตอนปลายถึงวัยรุ่นตอนต้นนั้น เดินทางมาศูนย์การกีฬาด้วยวิธีการเดินมากที่สุด รองลงมาคือการใช้รถรับจ้าง ส่วนผู้ใช้บริการวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้นนั้นนิยมมาศูนย์การกีฬาโดยการใช้อีเมลหรือเว็บไซต์ ส่วนผู้ใช้บริการในวัยผู้ใหญ่ที่ใช้นิยมมาศูนย์การกีฬาด้วยรถยนต์

ตารางที่ 4.23

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศของผู้ใช้บริการกับบุคคลที่มาด้วย

เพศ	ชาย (N = 291)		หญิง (N = 111)		รวม (N = 402)		Chi- Square
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บุคคลที่มาด้วย							
คนเดียว	95	32.6	30	27.0	125	31.1	54.1**
เพื่อน	170	58.4	37	33.3	207	57.5	
คนในครอบครัว	26	8.9	44	39.6	70	17.4	
รวม	291	100.0	111	100.0	402	100.0	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

ตารางที่ 4.24

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุของผู้ใช้บริการกับบุคคลที่มาด้วย

อายุ	วัยเด็กตอน ปลายถึงวัยรุ่น ตอนต้น 6 ถึง 18 ปี (N = 98)		วัยรุ่นตอนปลาย ถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี (N = 183)		วัยผู้ใหญ่ 30 ปีขึ้นไป (N = 121)		รวม (N = 402)		Chi- Square
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
บุคคลที่มาด้วย									
คนเดียว	7	7.1	61	33.3	57	47.1	125	31.1	97.1 **
เพื่อน	77	78.6	107	58.5	23	19.0	207	51.5	
คนในครอบครัว	14	14.3	15	8.2	41	33.9	70	17.4	
รวม	98	100.0	183	100.0	121	100.0	402	100.0	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศของผู้ใช้บริการกับบุคคลที่มาด้วย พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มาด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ บุคคลที่มาศูนย์การกีฬาด้วยมากที่สุดเป็นเพื่อน รองลงมาคือ มาคนเดียวและคนในครอบครัว ตามลำดับ โดย เพศชายมาศูนย์การกีฬากับคนในครอบครัวน้อยกว่าเพศหญิง

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุของผู้ใช้บริการกับบุคคลที่มาด้วย พบว่าอายุมีความสัมพันธ์ กับบุคคลที่มาด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ วัยเด็กตอนปลายถึงวันรุ่นตอนต้น 6 ถึง 18 ปี และวัยรุ่นตอนปลายถึงผู้ใหญ่ตอนต้น 19 ถึง 30 ปี นิยมไปศูนย์การกีฬากับเพื่อน โดยวัยผู้ใหญ่ผู้นั้นนิยมไปศูนย์การกีฬา คนเดียวและคนในครอบครัว

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ต่อเดือนของผู้ใช้บริการกับบุคคลที่มาด้วย พบว่ารายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์ กับบุคคลที่มาด้วย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ผู้ใช้บริการที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน นิยมมาศูนย์การกีฬากับเพื่อน ส่วนรายได้มากกว่า 10,000 บาทต่อเดือนนั้น นิยมไปศูนย์การกีฬา คนเดียว

ตารางที่ 4.25

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ใช้บริการกับบุคคลที่มาด้วย

รายได้ต่อเดือน	น้อยกว่า 10,000 บาท (N = 233)		มากกว่า 10,000 บาท (N = 111)		รวม (N= 402)		Chi- Square
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ลักษณะสนามกีฬา							
คนเดียว	54	23.2	71	42.0	125	31.1	26.1 **
เพื่อน	145	62.2	62	36.7	207	51.5	
คนในครอบครัว	34	14.6	36	21.3	70	17.4	
รวม	233	100.0	169	100.0	402	100.0	

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

4.5.2 การวิเคราะห์ลักษณะการสัญจรภายในศูนย์การกีฬา

จากสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านได้แก่ วิสูตร โลหะวุฒญ กรรมการผู้จัดการบริษัท Archiplus Studio (2549) และปาจิยา มหากาญจนะ สถาปนิก 6ว. (2550) ประจํางานออกแบบกองสวนสาธารณะ สํานักวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยว เกี่ยวกับลักษณะการสัญจรที่เหมาะสมภายในศูนย์การกีฬาพบว่าทั้ง 2 ท่านมีความเป็นเช่นเดียวกันว่ามีลักษณะ 2 แบบ คือ แบบเปิดและแบบปิด ทั้งสองแบบมีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยสามารถมีระบบการสัญจรทั้ง 2 แบบภายในศูนย์การกีฬาเดียวกันได้ และทั้ง 2 ท่านให้ความเห็นว่าลักษณะการสัญจรทั้ง 2 แบบนั้น ขึ้นอยู่กับพื้นที่ใช้สอย (function) ของศูนย์การกีฬาและลักษณะการบริหารจัดการของศูนย์การกีฬานั้น ๆ โดยทั้ง 2 ท่านให้ความเห็นกับการสัญจรทั้ง 2 แบบ ดังนี้

1. การสัญจรแบบปิด มักใช้ในศูนย์การกีฬาของเอกชนที่ต้องการแสวงหาผลกำไร เนื่องจากต้องสามารถควบคุมพื้นที่เล่นกีฬาได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยและป้องกันการลักลอบเข้าใช้พื้นที่โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือใช้ในศูนย์การกีฬาที่มีขนาดเล็กเพราะไม่ต้องใช้ทรัพยากรในการควบคุมพื้นที่เป็นจำนวนมาก เป็นต้น แต่ในทางกลับกันการควบคุมพื้นที่จะส่งผลต่อการเข้าถึงของผู้ใช้บริการที่มีรายได้น้อยหรือระดับการศึกษาต่ำ ไม่เข้ามาใช้บริการโดยการสัญจรแบบเปิดนั้นสามารถดึงดูดได้ดีกว่า สอดคล้องกับที่ มีลาบ มัฏฐาพร(2549) กล่าวเกี่ยวกับการเข้าถึงแบบปิดไว้ว่าไว้ว่า“...สามารถเข้าถึงได้ง่าย ดึงดูดผู้ให้บริการที่มีรายได้น้อย เข้ามาใช้บริการ...” โดย วิสูตร โลหะวุฒญ กล่าวว่า การสัญจรแบบปิดนั้นจะช่วยให้สามารถควบคุมและช่วยให้ง่ายต่อการรักษาความปลอดภัย และการสัญจรแบบนี้นิยมใช้ในศูนย์การกีฬาที่มีกิจกรรมกีฬาชนิดเดียว

2. การสัญจรแบบเปิด มักใช้ในการออกแบบศูนย์การกีฬาที่เป็นขนาดใหญ่ แม้การสัญจรแบบเปิดจะส่งผลต่อการควบคุมพื้นที่ยาก แต่สามารถทำให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงได้ง่าย การสัญจรแบบนี้จะใช้กับในศูนย์การกีฬาที่มีกิจกรรมกีฬาที่หลากหลายเพราะปัจจัยในเรื่องการวางผัง

แต่จากการสัมภาษณ์ดังกล่าวนี้ วิสูตร โลหะวุฒญ (2550) กล่าวสรุปไว้ว่า “...การออกแบบศูนย์การกีฬาสำหรับกรุงเทพมหานคร นั้นควรผสมผสานทั้งแบบเปิดและแบบปิดเข้าไว้ด้วยกันเนื่องจากพื้นที่ใช้สอยอาคารและลักษณะของผู้ใช้บริการที่หลากหลาย...” ดังนั้นจึงสามารถที่สรุปได้ว่า การสัญจรภายในศูนย์การกีฬานั้นจำเป็นต้องมีทั้งระบบเปิดและปิดโดยให้ดูจากบริบทของพื้นที่ก่อสร้างและรายละเอียดโครงการเป็นหลัก

4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการศูนย์การกีฬา

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 402 ฉบับ ในศูนย์การกีฬากลุ่มตัวอย่าง 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ และศูนย์เยาวชนลุมพินี ศูนย์ละ 134 ชุด เท่ากันจากแนวคิดของ เคริก (Kirk, 1999) เกี่ยวกับข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่กล่าวว่า กรณีที่กลุ่มเปรียบเทียบมีจำนวนเท่ากันให้อนุมูลว่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่มมีค่าเท่ากัน (homogeneity of variances) ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความแปรปรวนความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่ ความพึงพอใจต่อการดูแลลักษณะทางกายภาพ และความพึงพอใจต่อการให้บริการ ระหว่างพื้นที่ให้บริการด้วยสถิติ one way ANOVA สามารถสรุปได้ดังนี้

4.6.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่ศูนย์การกีฬา

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 402 ฉบับ ในศูนย์การกีฬากลุ่มตัวอย่าง 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ และศูนย์เยาวชนลุมพินี เพื่อตรวจสอบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่ สามารถสรุปได้ดังนี้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่ระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน (ตารางที่ 2.26) พบว่า โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ใช้บริการศูนย์เยาวชนกรุงเทพ (ไทย – ญี่ปุ่น) มีความพึงพอใจน้อยเกี่ยวกับ คือ ความเพียงพอต่อห้องน้ำ และความเพียงพอต่อเครื่องกีดน้ำหรือร้านค้า ผู้ใช้บริการศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยเกี่ยวกับ ความเพียงพอต่อพื้นที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ความเพียงพอต่อห้องน้ำ ความพึงพอใจต่อห้องเครื่องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ความสะดวกในการเข้าถึงห้องน้ำ และความเพียงพอต่อเครื่องกีดน้ำหรือร้านค้า และผู้ให้บริการศูนย์เยาวชนลุมพินีปัจจุบันมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยเกี่ยวกับ ความเพียงพอต่อห้องน้ำ และความเพียงพอต่อเครื่องกีดน้ำหรือร้านค้า เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างผู้ใช้บริการแต่ละที่พบว่า ประเด็น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ความเพียงพอต่อเครื่องกีดน้ำหรือร้านค้า และความเพียงพอต่อพื้นที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ส่วนปัจจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ ความเพียงพอต่อห้องน้ำ และความสะดวกในการเข้าถึงห้องน้ำ เพื่อตรวจสอบความแตกต่างทางค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจต่อการให้บริการทั่วไประหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกันดังนี้

ตารางที่ 4.26

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่
ระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

ชื่อ การบริหารจัดการ พื้นที่	ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร			ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ			ศูนย์เยาวชนลุมพินี			สถิติ ทดสอบ
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่า F
ความเพียงพอต่อ พื้นที่เล่นกีฬา	134	3.0	1.0	134	3.4	0.9	134	3.0	1.0	6.2*
ความเพียงพอต่อ พื้นที่เปลี่ยนเครื่อง แต่งตัว	134	2.7	0.9	134	2.6	0.8	134	2.9	0.9	4.0*
ความเพียงพอต่อ ห้องน้ำ	134	2.6	1.0	134	2.5	1.0	134	3.1	1.0	11.6**
ความสะดวกในการ เข้าถึงห้องน้ำ	134	2.9	0.9	134	2.5	1.0	134	2.9	1.0	7.7**
ความเพียงพอต่อ เครื่องกักน้ำหรือ ร้านค้า	134	2.6	1.0	134	2.5	0.9	134	2.6	1.0	0.4
ความเพียงพอต่อ อุปกรณ์การเล่นกีฬา	134	2.8	1.0	134	2.9	0.9	134	2.8	1.0	0.4

* ระดับนัยสำคัญ 0.05 **ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อความเพียงพอต่อพื้นที่เล่นกีฬาระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า ศูนย์การกีฬาวชิรเบญจทัศมีความพึงพอใจมากกว่าศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) และศูนย์เยาวชนลุมพินี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงควรเพิ่มเวลาการเปิดให้บริการมากขึ้น โดยให้บริการตั้งแต่ 6.00 น. ถึง 24.00 น. เพื่อให้สามารถมีผู้ใช้บริการได้เพิ่มมากขึ้นในปริมาณพื้นที่เท่าเดิม เนื่องจากการสังเกตและเข้าร่วมเล่นกีฬาในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครนั้นพบว่า มีผู้มาใช้บริการจนถึงเวลาประมาณ 2.00 น. ดังนั้นจึงควรที่จะขยายเวลาในการให้บริการ และจะสังเกตได้ว่าแม้ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย - ญี่ปุ่น) นั้น มีขนาดใหญ่กว่าศูนย์กีฬาวชิรเบญจทัศ แต่ค่าความพึงพอใจน้อยกว่า อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมกีฬา บางชนิดนั้นไม่ได้มีผู้ใช้บริการให้ความสนใจ เท่าที่ควรส่งผล

ให้ผู้ให้บริการไปแย้งกันใช้ในกิจกรรมที่ทางผู้ให้บริการสนใจ ดังนั้นจึงควรออกแบบพื้นที่เล่นกีฬาให้เหมาะสมกับปริมาณที่ลักษณะประชากรให้ความสนใจ

ตารางที่ 4.27

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความเพียงพอต่อ
พื้นที่เล่นกีฬาระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	3.0	-	-0.4*	0.1
ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	134	3.4	-	-	0.4*
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	3.0	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.28

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความเพียงพอต่อ
พื้นที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	2.7	-	0.1	-0.2
ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	134	2.6	-	-	-0.3*
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	2.9	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความเพียงพอต่อพื้นที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า ศูนย์การกีฬา วชิรเบญจทัศมีความพึงพอใจมากกว่าศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย- ญี่ปุ่น) ศูนย์เยาวชนลุมพินี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการสำรวจพื้นที่พบว่าศูนย์เยาวชนลุมพินีนั้นมีพื้นที่ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวอยู่บริเวณเดียวกับพื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬาดังนั้นผู้ให้บริการจึงมีความรู้สึกว่

สามารถเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวได้ดี แตกต่างกับศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) และ ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศที่ให้บริการพื้นที่เปลี่ยนเครื่องแต่งตัวเฉพาะบางพื้นที่เล่นกีฬาเท่านั้น

ตารางที่ 4.29

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อห้องน้ำระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญญทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	2.6	-	0.1	- 0.5*
ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ	134	2.5	-	-	- 0.5*
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	3.1	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความพึงพอใจต่อห้องน้ำระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า ศูนย์เยาวชนลุมพินีมีความพึงพอใจต่อความพึงพอใจห้องน้ำ มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของศูนย์การกีฬาพบว่า ทั้ง 3 ศูนย์การกีฬามีห้องน้ำที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน รวมทั้งห้องน้ำนั้นอยู่ในสภาพที่ชำรุดเสียหายและไม่สะอาด และห้องน้ำอยู่ในตำแหน่งที่ไม่สามารถเข้าถึงได้ง่าย

ตารางที่ 4.30

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความสะดวก
ในการเข้าถึงห้องน้ำระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญญทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	2.9	-	0.4*	-0.1
ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ	134	2.5	-	-	-0.4*
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	2.9	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.30 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความสะดวกในการเข้าถึงห้องน้ำระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า ศูนย์กีฬาวชิรเบญญทัศ มีความพึงพอใจ

ต่อความสะดวกในการเข้าถึงห้องน้ำ น้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากระยะทางระหว่างพื้นที่เล่นกีฬาที่ให้ผู้ให้บริการให้ความสนิใจนั้นอยู่ห่างจากห้องน้ำ และในกรณีของศูนย์กีฬาวชิรเบญจทัศนั้นมีห้องน้ำให้บริการเพียงแต่บริเวณ สระว่ายน้ำเท่านั้นส่วนกิจกรรมอื่นใช้ห้องน้ำของทางสวนสาธารณะที่จัดไว้และอยู่ห่างจากพื้นที่เล่นกีฬา

4.6.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการดูแลรักษาลักษณะทางกายภาพ

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 402 ฉบับ ในศูนย์การกีฬากลุ่มตัวอย่าง 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) ศูนย์กีฬาวชิรเบญจทัศ และศูนย์เยาวชนลุมพินี เพื่อตรวจสอบความพึงพอใจต่อการดูแลรักษาลักษณะทาง สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.31

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการดูแลรักษาลักษณะทางกายภาพ
ระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

ชื่อ ลักษณะทางกายภาพ	ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร			ศูนย์กีฬาวชิรเบญจทัศ			ศูนย์เยาวชนลุมพินี			สถิติ ทดสอบ ค่า F
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	
สภาพพื้นที่เล่นกีฬา	134	3.0	0.8	134	3.4	0.8	134	2.9	0.9	9.8**
สภาพอุปกรณ์เล่นกีฬา	134	3.0	0.8	134	3.2	0.9	134	2.9	1.0	2.7
สภาพห้องน้ำและห้อง เปลี่ยนเครื่องแต่งตัว	134	2.6	0.8	134	2.8	1.0	134	2.9	1.0	3.2*
สภาพอุปกรณ์ไฟฟ้าและ สุขภัณฑ์ภายในศูนย์การ กีฬา	134	3.0	0.9	134	3.1	0.8	134	2.9	0.9	3.0

* ระดับนัยสำคัญ 0.5 ** ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 4.31 การการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการดูแลรักษาลักษณะทางกายภาพระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างผู้ให้บริการแต่ละที่พบว่า สภาพพื้นที่เล่นกีฬา และสภาพห้องน้ำและห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยที่ต่างกันดังนี้

ตารางที่ 4.32

การวิเคราะห์ความแตกต่างของสภาพพื้นที่เล่นกีฬาระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	3.0	-	- 0.3*	0.1
ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	134	3.3	-	-	0.4*
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	2.9	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.32 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสภาพพื้นที่เล่นกีฬาระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศมีความพึงพอใจมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เนื่องจากศูนย์การกีฬา วชิรเบญจทัศเป็นศูนย์การกีฬาที่สร้างขึ้นใหม่ และมีระบบการบริหารจัดการที่ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการส่งผลให้มีความความพึงพอใจมากกว่าพื้นที่ดังกล่าว

ตารางที่ 4.33

การวิเคราะห์ความแตกต่างของสภาพห้องน้ำระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	2.6	-	- 0.2	- 0.3*
ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	134	2.8	-	-	- 0.1*
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	2.9	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.33 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อสภาพห้องน้ำระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า ศูนย์เยาวชนลุมพินีมีความพึงพอใจน้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.6.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการให้บริการทั่วไป

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 402 ฉบับ ในศูนย์การกีฬากลุ่มตัวอย่าง 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย – ญี่ปุ่น) ศูนย์กีฬาอาชีพเบญจทัศ และศูนย์เยาวชนลุมพินี เพื่อตรวจสอบความพึงพอใจต่อการให้บริการ สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.34

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการให้บริการทั่วไป
ระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

ชื่อ	ศูนย์เยาวชนกรุงเทพ			ศูนย์กีฬาอาชีพเบญจทัศ			ศูนย์เยาวชนลุมพินี			สถิติทดสอบ ค่า F
	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	
การให้บริการทั่วไป										
จำนวนเจ้าหน้าที่	134	2.9	0.9	134	2.9	0.8	134	2.9	0.9	0.1
ประสิทธิภาพการทำงาน ของเจ้าหน้าที่	134	2.8	1.0	134	3.2	0.7	134	3.1	0.9	4.9**
ความสุภาพ เรียบร้อย และมารยาทของ เจ้าหน้าที่	134	3.0	1.0	134	3.3	0.7	134	3.1	0.9	5.4**
การจัดกิจกรรมเช่น การสอนกีฬา การจัด งานต่างๆ	134	3.1	0.9	134	3.1	0.9	134	3.0	0.9	1.1
สถานที่ในการติดต่อ	134	3.0	0.8	134	3.0	0.8	134	3.0	0.9	0.1
ความสะดวกรวดเร็ว ในการติดต่อ	134	3.0	0.9	134	3.0	0.9	134	3.1	1.0	0.9
ความปลอดภัยภายใน ศูนย์การกีฬา	134	3.3	1.0	134	3.3	0.9	134	3.1	1.0	2.1

จากตารางที่ 4.34 การการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการให้บริการทั่วไประหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน พบว่า โดยรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างผู้ใช้บริการแต่ละที่ พบว่าประสิทธิภาพการทำงาน
ของเจ้าหน้าที่และความสุภาพ เรียบร้อยและมารยาทของเจ้าหน้าที่ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อวิเคราะห์หาความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการให้บริการทั่วไประหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาแต่ละที่ต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.35

การวิเคราะห์ความแตกต่างของประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่
ของระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกัน

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	2.8	-	- 0.3*	- 0.2
ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	134	3.2	-	-	0.2
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	3.0	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่ของระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬาที่ต่างกันพบว่า ศูนย์วชิรเบญจทัศมีความพึงพอใจมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.36

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสุภาพเรียบร้อยและมารยาท ของเจ้าหน้าที่ของ
แต่ละกลุ่มศูนย์การกีฬา

	จำนวน (คน)	ค่า เฉลี่ย	ความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างกลุ่มศูนย์การกีฬา		
			ศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร	ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	ศูนย์เยาวชน ลุมพินี
ศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร	134	3.0	-	- 0.4*	- 0.1
ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศ	134	3.3	-	-	0.2
ศูนย์เยาวชนลุมพินี	134	3.1	-	-	-

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากตารางที่ 4.36 การวิเคราะห์ความแตกต่างของความพึงพอใจต่อความสุภาพเรียบร้อย และมารยาทของเจ้าหน้าที่แต่ละกลุ่มศูนย์การกีฬา พบว่า ศูนย์กีฬา วชิรเบญจทัศมีความพึงพอใจต่อความสุภาพเรียบร้อย และมารยาทของเจ้าหน้าที่มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ผลความพึงพอใจต่อการให้บริการทั่วไป สามารถสรุปได้ว่าการที่ไม่สามารถทำให้ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากได้นั้นจึงควรใช้การจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทบริหารจัดการอาคารเข้ามาบริหารจัดการอาคารเพื่อให้ง่ายต่อการควบคุม เพื่อให้ข้าราชการกองกีฬาของกรุงเทพมหานคร ที่ส่วนใหญ่เป็น อาจารย์พลศึกษาจะได้ไม่ต้องเสียเวลาในบริหารจัดการงานที่ไม่ใช่หน้าที่หลัก โดยให้ทำหน้าที่ในการฝึกสอนหรือจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้กับประชากรในกรุงเทพมหานครแทน และทางกรุงเทพมหานครจะได้ไม่ต้องรับภาระในการจัดจ้างข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการดูแลรักษาอาคารด้วยตนเอง

